

Arrest

nr. 301 659 van 16 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. KAMINSKAYA
Lange Vlierstraat 15
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 oktober 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, dient op 28 juli 2023 vanuit een gesloten centrum waar hij werd vastgehouden, een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 september 2023 wordt verzoeker gehoord via videoconferentie door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is. Zijn advocaat was daarbij aanwezig in het gesloten centrum.

1.3. Verzoeker werd vrijgelaten uit het gesloten centrum maar in januari 2024 opnieuw administratief aangehouden en overgebracht naar het gesloten centrum.

1.4. Op 14 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. In het kader van uw verzoek haalt u de volgende feiten aan. U hebt al jaren een geheime relatie met G. Z.. De Georgische maatschappij aanvaardt uw seksuele oriëntatie niet.

In 2016 was u betrokken in een auto-ongeval waarbij een vrouw gewond raakte. U betaalde de ziekenhuiskosten voor de vrouw. Nadat de zoon van de vrouw, T.T., dit merkte begon hij geld van u te eisen. Eerst 5000 dollar maar hij wilde steeds meer. T. schoot uw hond dood, waarop u klacht indiende bij de politie. Drie dagen later eiste T. dat u uw klacht introk en schoot hij op u maar miste u rakelings. U diende opnieuw klacht in bij de politie en verliet Georgië in 2017.

U reisde naar Duitsland en Bulgarije en keerde eind 2017 terug naar Georgië. Twee weken later keerde u terug naar Duitsland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U wachtte de uitkomst van uw verzoek niet af en keerde eind 2021 voor een maand terug naar Tbilisi. Begin 2022 reisde u naar Frankrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd geweigerd en op 10 juni 2023 keerde u terug naar Georgië.

Op 8 juli 2023 kwam u aan in België. Op 26 juli 2023 werd u aangehouden door de Belgische politie op verdenking van winkeldiefstal. Op 28 juli 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in vanuit uw verblijfplaats in een gesloten centrum.

Ter staving van uw verzoek legt u uw identiteitskaart en paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid en de werkelijke nood aan bescherming. U kwam in België aan op 8 juli 2023 en diende pas op 28/07/2023 een verzoek tot internationale bescherming in hetgeen evenzeer rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast. U verklaart hieromtrent nog dat u op aanraden van een Arabier een winkeldiefstal pleegde om op die manier bescherming te kunnen aanvragen (NPO, p.5). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u daadwerkelijk dacht dat winkeldiefstal de manier was om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ook al vertrouwde u de Arabier en kende u de regels en wetten in België niet (p.6). Dit doet reeds zwaar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden door T.T., een man met wie sinds 2016 een conflict hebt omdat u zijn moeder aanreed met de auto (NPO, p.7). Daarnaast voert u aan dat de Georgische maatschappij u niet aanvaardt als biseksuele man (NPO, p.12).

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de*

houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien moet het Commissariaat-generaal opmerken dat wanneer u werd gevraagd of u in Georgië problemen kende vanwege uw SO, er dient te worden vastgesteld dat u op abstracte en algemene wijze alleen gewag maakte van discriminatie waarvan de leden van de homoseksuele gemeenschap in Georgië het slachtoffer zijn, u verklaart dat homo's in Georgië altijd geweigerd en onderdrukt worden en dat lgbt-manifestaties verboden zijn (p.10). In het licht van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, is het CGVS zich ervan bewust dat dergelijke discriminatie kan voorkomen, hoewel lgbt-manifestaties geenszins verboden zijn. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming moet u concreet aantonen dat u persoonlijk redenen hebt om vervolging te vrezen. Het algemene karakter van uw verklaringen maakt het niet mogelijk te besluiten dat er, wat u betreft, een individuele vrees voor vervolging bestaat.

Ten tweede vreest u vermoord te worden door T.T., wiens moeder u verwondde in een auto-ongeval in 2016. Uw verklaringen over uw conflict met T.zijn tegenstrijdig, wat de geloofwaardig van uw vrees ondermijnt.

Eerst verklaarde u dat u klacht indiende bij de politie nadat T. uw hond doodschoot. Drie dagen later schoot T. op u en nog eens drie dagen later verliet u Georgië, zonder opnieuw klacht in te dienen (p.5-6). Onmiddellijk daarna verklaarde u echter dat de politie ter plaatse kwam wanneer T. op u schoot en u vervolgens met de hulp van een vriend klacht indiende bij de politie (p.6). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u een beetje moe te zijn, niet gegeten te hebben en op een slechte plaats te zijn (p.9). Dit kan de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen. U bent bovendien in 2023 voor drie weken teruggekeerd naar Georgië en kwam niet in aanraking met T. (NPO, p.8). Ook in 2017 en 2021 keerde u terug naar Georgië (verklaring DVZ, 42). Dit vormt een belangrijke tegenindicatie voor de ernst uw vrees.

Voorts legt u geen enkel document neer ter staving van de door u verklaarde vervolgingsproblemen hetgeen evenzeer een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u een geloofwaardige vrees voor vervolging koestert voor T..

Los van de ongeloofwaardigheid van uw vrees voor T. kan u überhaupt niet overtuigen dat u niet op afdoende steun van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger.

Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U verliet Georgië vrijwel meteen nadat u voor de tweede keer klacht ingediend zou hebben tegen T. (p.9). U toont dus niet aan dat de Georgische autoriteiten uw klacht niet in behandeling namen en u niet konden beschermen tegen T..

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart staven uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat zijn asielaanvraag geloofwaardig is en helemaal niet laattijdig is ingediend. Hij stelt dat het algemeen bekend is dat het aanvragen van internationale bescherming in België geen sinecure is. Hij stelt dat het gebrek aan begeleiding het aanvraagproces ontmoedigend en verwarrend maakt. Volgens verzoeker besluit het CGVS van bij aanvang tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker louter en alleen op basis van de stelling dat de aanvraag om internationale bescherming niet uiterlijk binnen de 8 werkdagen (het criterium voor laattijdig karakter) maar binnen de 13 werkdagen na aankomst in België is ingesteld. Hij acht deze stelling onredelijk aangezien de aanvraag is ingediend tijdens legaal (kort) verblijf in België en hij bovendien heeft uitgelegd dat hij bij zijn aankomst in België niet op de hoogte was waar hij een aanvraag kon indienen en hoe de procedure precies verliep. Hij ging af op verkeerd advies en probeerde zijn aanvraag in te dienen 13 werkdagen na zijn aankomst in België bij de politie van Antwerpen. Dat dit niet de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker hoeft te ondermijnen, spreekt volgens verzoeker voor zich.

Voorts betoogt verzoeker dat hij bij aanvang van het gehoor uitlegde dat hij naar België is gekomen in de hoop om eindelijk openlijk zijn relatie met G.Z. te kunnen voortzetten. Hij zoekt in eerste instantie bescherming op grond van zijn seksuele geaardheid en zijn jarenlange clandestiene relatie met een getrouwde man. Het CGVS achtte de verklaring van verzoeker te algemeen en meende dat het onmogelijk was om te besluiten dat er voor verzoeker een individuele vrees voor vervolging bestaat maar volgens verzoeker moet hierbij rekening worden gehouden met de leefwereld van verzoeker en zijn partner die beiden niet meer zo jong zijn. De situatie in Tbilisi is uitdagend voor homoseksuele mannen van middelbare leeftijd vanwege maatschappelijke normen en culturele attitudes die discriminatie en racisme in stand houden. Hij betoogt vervolgens dat Georgië een conservatieve samenleving blijft en dat de dominante Georgisch-Orthodoxe kerk een bijzonder vijandige houding aanneemt ten opzichte van

homoseksuele mannen, dat het sociale stigma veel homoseksuele mannen ertoe dwingt hun geaardheid te verbergen en dat het wettelijk kader van Georgië LGBTQ+-personen onvoldoende beschermt. Homoseksuele relaties worden niet erkend door de wet en er is geen juridische bescherming tegen discriminatie op verschillende gebieden, waaronder werk, huisvesting en gezondheidszorg. Homoseksuele mannen in Tbilisi lopen het risico op fysiek geweld en haatmisdrijven vanwege hun seksuele geaardheid en homofobe aanvallen komen voor zowel in openbare ruimtes als in de privé-omgeving. Hij meent dat hij als vluchteling moet worden erkend en dat minstens moet aanvaard worden dat rekening houdend met de algemene situatie van homoseksuele mannen in Georgië hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoeker voegt een kopie van de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Verzoeker vreest in geval van terugkeer naar Georgië vermoord te zullen worden door T.T., een man waarmee verzoeker sinds 2016 een conflict heeft omdat hij de moeder van T.T. aanreed met de wagen en vreest daarnaast ook vervolging omwille van zijn bi-seksuele geaardheid die in de Georgische maatschappij niet aanvaard wordt.

4.3. Verzoeker verklaart een relatie te hebben met een gehuwde man in Georgië, dat zijn seksuele oriëntatie nooit aanvaard werd in Georgië en dat hij zich met zijn partner in België wil vestigen. In de bestreden beslissing wordt hierover, onder verwijzing naar COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023 gemotiveerd dat niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en dat *“In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien moet het Commissariaat-generaal opmerken dat wanneer u werd gevraagd of u in Georgië problemen kende vanwege uw SO, er dient te worden vastgesteld dat u op abstracte en algemene wijze alleen gewag maakte van discriminatie waarvan de leden van de homoseksuele gemeenschap in Georgië het slachtoffer zijn, u verklaart dat homo's in Georgië altijd geweigerd en onderdrukt worden en dat lgbt-manifestaties verboden zijn (p.10). In het licht van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, is het CGVS zich ervan bewust dat dergelijke discriminatie kan voorkomen, hoewel lgbt-manifestaties geenszins verboden zijn. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming moet u concreet aantonen dat u persoonlijk redenen hebt om vervolging te vrezen. Het algemene karakter van uw verklaringen maakt het niet mogelijk te besluiten dat er, wat u betreft, een individuele vrees voor vervolging bestaat.”*

De Raad leest in het rapport van CEDOCA, *“COI FOCUS. Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023 (update) dat homofobie en transfobie diepgeworteld zijn in de Georgische maatschappij en homofobe verklaringen van politici, overheidsverantwoordelijken en orthodoxe religieuze leiders dragen

volgens de Public Defender bij tot onverdraagzaamheid tegenover LGBTI+-personen. De opkomst van extreemrechtse en homofobe bewegingen in 2019 en 2020 versterkt de onderdrukking, misbruik en discriminatie van LGBTI+-personen. Bedreigingen en gebruik van geweld door dergelijke groeperingen tijdens LGBTI+-evenementen hebben ervoor gezorgd dat LGBTI+-bijeenkomsten in 2022 niet in het openbaar konden doorgaan. Mensen in Tbilisi zouden meer open van geest zijn dan mensen in de regio's, waar negatieve gevoelens tegenover de LGBTI+-gemeenschap diepgeworteld zijn. Op wetgevend vlak is vooruitgang geboekt, zo is het hebben van een homoseksuele relatie niet langer strafbaar sinds 2000 en is homofobie opgenomen als verzwarende omstandigheid voor alle misdrijven. Twee rapporten van een Georgische experte gepubliceerd in 2022 geven aan dat de wetgeving de voorbije jaren aanzienlijk is verbeterd, maar dat de rechtspositie van LGBTI+-personen in Georgië moeilijk blijft.

Volgens de Public Defender is deze gemeenschap een van de kwetsbaarste in Georgië en worden zij in het dagelijkse leven op vele gebieden gediscrimineerd, waaronder de arbeidsmarkt, onderwijs en gezondheidszorg. Toegang tot gezondheidszorg is om economische redenen vaak moeilijk voor deze groep en ook discriminatie door medisch personeel is volgens sommige bronnen een hindernis voor LGBTI+-personen. Er zijn enkele ngo's die zich inzetten voor LGBTI+-rechten die bepaalde medische diensten aanbieden, maar zij hebben onvoldoende middelen om alle benodigden te helpen en beschikken niet over medische licenties voor bepaalde categorieën zorgverlening. Wat discriminatie door medisch personeel betreft, klagen LGBTI+-personen over een discriminerende behandeling, intimidatie, pesterijen, beledigingen, grof en bespottend gedrag van medisch personeel, alsook heteronormatieve opvattingen bij hulpverleners. Tijdens de FFM licht Equality Movement toe dat sommige dokters homoseksualiteit beschouwen als een ziekte of zonde. In andere situaties is medisch personeel meer geïnteresseerd in het privéleven dan om effectief hulp aan te bieden. LGBTI+-personen vermijden daardoor bepaalde medische diensten of houden hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit verborgen. De Public Defender en de organisatie Tbilisi Pride waren niet op de hoogte van situaties waar medische diensten worden geweigerd omwille van de seksuele geaardheid van de persoon maar zij wijzen wel op ongevoeligheid of gebrek aan vriendelijkheid van medisch personeel ten aanzien van LGBTI+-personen. De LGBTI+-gemeenschap in Georgië krijgt te maken met geweld, onderdrukking, misbruik en intolerantie en geweld tegenover LGBTI+-personen, zowel op openbare plaatsen als in een familiale context, blijft een groot probleem volgens de Public Defender. Transgenderpersonen en personen die gender non-conform gedrag stellen zijn het zichtbaarst en lopen volgens een onderzoek van WISG in 2021 meer kans om slachtoffer te worden van haatmisdrijven en discriminatie. Volgens de Public Defender is er een aanzienlijk laag vertrouwen van de LGBTI+-gemeenschap in de Georgische ordediensten, wat leidt tot onderrapportering van misdrijven. De homofobe houding van politieagenten draagt bij tot het wantrouwen en onderrapportering.

LGBTI+-personen, religieuze en etnische minderheden kunnen volgens meerdere bronnen terecht bij de politie voor klachten, maar deze bronnen wijzen er tegelijk op dat de politie onvoldoende gevoelig is tegenover minderheden en LGBTI+-personen in het bijzonder. Angst voor de reactie van de politie, onvoldoende privacy tijdens ondervragingen, gedwongen outing en secundaire victimisatie, zijn enkele redenen die worden aangehaald waarom LGBTI+-personen nalaten klacht in te dienen bij de politie al is de houding van de politieagenten verbeterd volgens Equality Movement. LGBTI+-personen kunnen ook terecht bij de Public Defender, maar omdat zij daarbij verplicht zijn openlijk te spreken over hun geaardheid en vele LGBTI+-personen zich daar niet comfortabel bij voelen, is het aantal klachten bij de Public Defender beperkt.

In samenwerking met internationale organisaties die actief zijn in Georgië organiseert het ministerie van Binnenlandse Zaken opleidingen om politieagenten hierover te sensibiliseren. Politieagenten en inspecteurs zijn in het algemeen goed op de hoogte van de wettelijke voorschriften, maar moeten volgens vertegenwoordigers van een internationale organisatie in Georgië meer begrip hebben voor de specifieke noden van minderheden. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken slaagt er ook niet in om politieagenten die beschuldigd worden van homofobe reacties ter verantwoording te roepen (COI FOCUS, p. 60-72).

Uit dit alles blijkt dat LGBTI+-personen een kwetsbare groep vormen in Georgië die met discriminatie, homofobie en haatmisdrijven kunnen geconfronteerd worden maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij elke LGBTI+-persoon louter omwille van zijn of haar seksuele gerichtheid in Georgië vervolging vreest. Een individuele beoordeling blijft dus nodig.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoeker zijn asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd seksuele oriëntatie betreft, voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud. Het is aan de verzoeker om zijn seksuele gerichtheid aannemelijk te maken en aan de asielinstantie om het onderzoek en met name het persoonlijk onderhoud op dergelijke wijze te organiseren dat verzoeker daartoe de mogelijkheid krijgt en de elementen verzameld worden die deze asielinstantie toelaten om de beweerd seksuele oriëntatie te beoordelen.

Uit de hierboven geciteerde motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal de beweerd seksuele gerichtheid van verzoeker niet in twijfel trekt, maar van oordeel is dat verzoeker enkel

in algemene en abstracte termen heeft verwezen naar discriminatie ten aanzien van personen die tot de LGBTI+-gemeenschap behoren en hieruit niet kan besloten worden dat verzoeker een individuele vrees voor vervolging heeft omwille van zijn seksuele gerichtheid.

In het verzoekschrift wordt gewezen op het gegeven dat verzoeker heeft uiteengezet dat hij naar België is gekomen in de hoop om zijn relatie met G.Z. openlijk te kunnen voortzetten, dat Georgië een conservatieve samenleving blijft die beïnvloed is door traditionele waarden en waarin de dominante Georgisch-Orthodoxe kerk een bijzonder vijandige houding vertoont ten opzichte van homoseksuele mannen. Verzoeker wijst ook op het gebrek aan juridische bescherming tegen discriminatie op verschillende gebieden van het leven, waaronder gezondheidszorg. Hij benadrukt dat de angst voor vooroordelen en discriminatie vanwege zorgverleners individuen kan ontmoedigen om essentiële medische zorg te zoeken.

De Raad stelt vooreerst vast dat tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker geen vragen werden gesteld over verzoekers bewustwording van diens seksuele oriëntatie in de maatschappelijke context in Georgië waarin hij opgroeide en het innerlijk proces dat ermee gepaard ging en slechts enkele vragen werden gesteld over de relatie die hij met G.Z. beweert te hebben sinds 1995, maar dat in de bestreden beslissing zonder meer wordt aangenomen dat verzoeker homoseksueel is.

Verzoeker blijkt de weinige vragen die hem werden gesteld over zijn partner G.Z. op zeer oppervlakkige wijze te beantwoorden, onder meer met betrekking tot diens werk en echtgenote (notities PO, p. 4-5) en hij verwijst bij de DVZ naar G.Z. als een vriend waarmee hij enkel via internet contact heeft en wiens nummer hij niet kent (Verklaring DVZ, vraag 15), wat vrij opmerkelijk is indien verzoeker, daadwerkelijk gedurende bijna dertig jaar een relatie zou hebben met deze persoon. Verzoeker verklaarde verder dat hij Duitsland en Frankrijk ook een verzoek om internationale bescherming indiende maar dat hij daar zijn seksuele oriëntatie niet vermeldde, maar werd hier verder niets over gevraagd. Ter terechtzitting gevraagd de reden hiervoor toe te lichten verklaart verzoeker enkel dat België gekend is als een land dat tolerant is ten opzichte van LGBTI+-personen en dat dit niet het geval is in Duitsland en Frankrijk. Nochtans stelt verzoeker dat hij al een relatie had met G.Z. sinds 1995, zodat dit niet kan volstaan om te verklaren waarom verzoeker zijn verzoeken in Frankrijk en Duitsland niet ook baseerde op zijn seksuele oriëntatie. In zoverre de commissaris-generaal verzoekers voorgehouden seksuele oriëntatie voor waar aanneemt, kan uit het administratief dossier niet blijken dat hieraan een grondig onderzoek is voorafgegaan en is het de Raad niet duidelijk waarop dit gebaseerd is.

Dit is echter van belang gelet op het feit dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS gewag maakte van ernstige medische problemen. Hij verklaarde bij de DVZ teelbalkanker te hebben gehad, nog steeds medische problemen te hebben en dat hij medische onderzoeken heeft moeten ondergaan en in afwachting is van de resultaten. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij toen hij gearresteerd werd in Georgië kanker had (notities PO, p. 7). De Raad stelt vast dat verzoeker, die niet is vertegenwoordigd door een advocaat ter terechtzitting, verschijnt met een brace rond zijn middel, en verklaart een probleem te hebben met zijn rug, methadon te gebruiken wegens een drugsverslaving en dat hij kanker heeft en behandeling nodig heeft. Hoewel hij melding maakte van ernstige medische problemen, werden hem daarover blijkens de notities van het persoonlijk onderhoud geen verdere vragen over gesteld door het CGVS in het licht van zijn verklaarde seksuele oriëntatie. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat toegang tot gezondheidszorg voor LGBTI+-personen in Georgië belemmerd kan worden door discriminatoire behandeling en dat sommige dokters homoseksualiteit als een ziekte of zonde beschouwen.

Hoewel de commissaris-generaal de door verzoeker voorgehouden seksuele oriëntatie aanvaardt, kan uit de bestreden beslissing geenszins blijken dat zij bij het onderzoek van de nood aan internationale bescherming rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen over zijn medische problemen en hem hierover op geen enkele wijze verder heeft ondervraagd in het licht van de beschikbare landeninformatie over de toegang tot gezondheidszorg voor LGBTI+-personen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad *in casu* in de huidige stand van zaken, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGERT

K. POLLET